



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ecdicio. 394.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

αναφθίνας, ἀσθδάζοντα. ἀλλὰ τοῖς
λόγοις τῶ λογικῷ προσκαρτερεῖν πα-
ραχρησασθαι. Σκέψιν δὲ πλὴν ἀξίαν, ἢ
μᾶλλον τιμωρίαν, ἄλλοις πῶν ἀγύρ-
ταις προσξέει, οἷς ἢ κοινῇ συνήρμο-
σαι ἀλογία.

Δομestίαζῶ. τσα.

Τέχνην ἐπαγγέλλη φιλόσοφος, γινώ-
μην δὲ μετέρχη κακόχολον, μικρὰ θε-
ραπείων τραυμάτια, μεγάλα δὲ νο-
σῶν ἐξελαύματα. εἰ τοίνυν ἰατρὸς
βούλει φανῆναι τῷ πράγματι, σω-
τῆ τὸν πρόπον θεράπυσσον. ψυχρὸν
γὰρ καὶ γελῶν καὶ ἀχαεῖ, ἄλλους
πειράσθαι ἴασθαι, ἑαυτὸν δὲ παροεῖν
ἀσθενουῖτα.

Δοσιθέω ἀρχιμανδρίτῃ. τσβ.

Αἱ τῆς βρωμάτων ἀσκακονίαι πολ-
λοῖς ὑπὲρξαν ἀπαι γαστριμαργίας. ὅ-
πάντες γὰρ νυφόντως προσερχνται
τῷ ἀγῶνι. τὸν ἀδελφὸν οὖν Ἀμβρό-
σιον σπύσησον τῆς τῆς ξένων ὑπηρε-
σίας, μὴ ξειώσης αὐτὸν σουτοῦ δι-
σκείνης.

Κυελλῶ. τσγ.

Ἡ τῆς φώτης θαύματος ποιήσις, ἀ-
πλῆ τῷ κυεῖω οὐ γέγονε, εἰ γὰρ καὶ
τῷ γάμῳ τῷ χεῖαν παρέχετο, ἀλλὰ
καὶ τῷ νόμῳ τὸ λείπον ἐπλήρωσεν. ἐ-
πειδὴ γὰρ σκείνος ἐν ὕδασι μόνον ἐ-
βάπτιζεν, αὐτὸς τῷ οἰκείῳ αἵματι ἐτε-
λείωσε, κινῶν ἐν ἑαυτῷ τὰ ἀμφοτέ-
ρα καὶ ἐνὸν τὸν νόμον τῆ χείρι.

Εκδικίω. τσδ.

Οἱ βόες μὴ κημοῦδνοι προσθυμότε-
ρον τὸν ἀμμιτον χετερράζονται. τῆς
δὲ πόνων μετέχων καλυόμνοι, ἀρ-
ροῦσι καὶ σποτέπονται, καὶ διδάσκα-
λοι ἀπειθεία μὴ ὑβρίζομνοι, πει-

literarum studiis assiduam operam dare
permitte. Illam autem dignitatem, imò
pœnam & cruciatum, aliis quibusdam
circulatoribus, quibus communis vœ-
cordia & literarum inscitia connexa est,
concilia.

Domestio Medico. 391.

Sapientem artem profiteris : animum
autem malè feriatum geris : vt qui exigua
quidem vulnera cures, ipse autem ingen-
tibus & grauibus vlceribus labores. Quo-
circa si reipsa medicum te præbere cupis,
moribus tuis medere. Frigidum enim &
ridiculum, atque illepidum est, aliis medi-
cinam afferre conari, seipsum autem æ-
grotantem negligere.

Dositheo Cœnobiarchæ. 392.

Ciborum ministeria gulæ atque inglu-
uici occasionem multis accersuerunt. Ne-
que enim omnes sobrio ac vigilanti ani-
mo ad huiusmodi certamen accedunt.
Quamobrem ab hospitibus inferuendi
munere Ambrosium fratrem remoue : ne
per illud cum abs te remoueas.

Cyrillo. 393.

Primum illud miraculum quod à Do-
mino editum est, non simpliciter ac sine
causa extitit. Quamuis enim nuptiis quo-
que, id quod opus erat, præbuit : tamen id
etiâ, quod Legi deerat, suppleuit. Quoniâ
nanque illa in aquis dūtaxat baptizabat,
ipse suo cruore initiationem sacram per-
fecit, vtrunque in seipso miscens, ac Legē
cum gratia copulans.

Ecdicio. 394.

Boues ij, quibus os camo non coërce-
tur, alacrius messē conficiunt : qui autem
laboribus suis frui prohibentur, segnitie
torpent, ac laborem auerfantur. Eodem
modo magistrī, cum per inobedientiam

M iij

& contumaciam minimè ipsis contumelia inferitur, latis animis labores ferunt. Cùm autem nullum susceptorum laborũ fructum perspiciunt, eos incassum docere piget. Quapropter, si ea, quæ nunc rursus quæsiuisti, ex me intelligere aues, ea, quæ prius didicisti, reipsa ostende. Sin autem te ea minimè scire apparet, quorsum hæc quoque tibi exponemus?

Anfonio Correctori. 395.

Ærea quidem statua Imperator te remuneratus est, præmium hoc fulgoris causa auro liniens. Neque enim pro egregiis tuis laboribus vllum hoc munere splendidus præmium in te conferre potuit. Quæ autem huiusce vitæ labem atque interitũ superant, Christus in altero æuo tibi seruat, nimirum immortalem vitam, infinitas delicias, ac gloriam sempiternam, quas quidem in res mutatio nulla cadit.

Theodoro Scholastico. 396.

Abrahamicum hunc Abrahamium à me tibi commendo, etsi me præstantiorẽ. Fert autem ille ob charitatem eam contumeliam quæ ipsi inferitur, cùm mecum comparatur. Hunc habe, atque honore affice. Eam enim diuinitus artem consecutus est, qua & iuuenilis ætatis ignem sopire queat, & viam eruditionem ad mortuam adiungat.

Zachæo. 397.

Si miracula essent res, quæ vulgi sermonibus iactantur, ac per spem in Deum perpetrata fuissent, perpetuò proculdubio ab omni mutatione aliena permansissent. Sin autem spectra duntaxat, quæ præstigiis quibusdam extiterint, ea nec consistant, nec vim vllam habeant. Quicquid enim humano ingenio atque solertia nouo modo efficitur, quàm ocysimè deletur, nisi diuina gratia conferuetur.

Eidem. 398.

Quidam nouis sermonibus homines de-

χάρως τῆς κόπων ἀνεχονταί, καρπὸν δὲ τῆς πονηθέντων μὴ βλέποντες, οὐκ ἔτι διδάσκειν ἀδύνατοι. εἰ τοίνυν βούλει μαθεῖν ἀ νῦν πάλιν ἡρώτησας, δεῦξόν ἔργω ἀ πωτέρον ἔμαθες. εἰ δὲ φαίνῃ σκεῖνα μὴ ὄπισθήμενος, εἰς τί κέρδος καὶ ταῦτά σοι σαφηνίσωμεν.

Αὐτονίω κορρίκτωρι. τρε.

Χαλκῆ μὲν εἰκὼν βασιλεὺς σὲ ἡμέλειτο, χρυσῶν γιγασσῶν τὸ γέρας πωτέρον ἐκλαμψῆν. εἰ δὲν γὰρ τῶν λαμπωτέρον εἶδε τῆς ἀγαθῶν σοι πόνων φιλοπρῆσιας ἐπαθλόν. ὅσα δὲ πῶν εἰ ταῦτα φθορῶν ὑποβέβηκε, χεῖρας σκεῖθαι φυλάττει σοι ἀκίερατον ζῶν ἀπέραντον τευφήν, καὶ δόξαν αἰδίο, οἷς οὐκ ἔστι ἀλλοίωσις.

Θεοδώρω χολαστικῶ. τρεε.

Τὸν Ἀβραμῶν Ἀβραμῶν ἐγὼ σοι τῶν συνίστημι ἀπ' ἐμαυτῆ, εἰ καὶ κρείττονα. φέρει δὲ ὁ ἀπὸ ὑβελζόρμνος δὲ ἀγάπην ἐμοὶ συγκρινόμνος. ἔχει τῶν τιμῶν. ἔχει γὰρ τέχνην ἐκ θεῶν καὶ πῦρ νεότητος μαράνειν εἰδῆσαι, καὶ πάρευσιν ζῶσαι τῆ νεκρῶ ἔπειτα σαγαγεῖν.

Ζαχαῖα. τρεζ.

Εἰ θαύματα ἦν τὰ θρυλλέμενα, καὶ τῆ εἰς θεὸν ἐλπίδι κατόρθωτο, ἔμενεν ἂν μέχρι πάντος μὴ πεπεμένα. εἰ δὲ φάσματ' αὐτομαγανίας γενόμενα, μήτε σικέτω, μήτε δυνάσθω. πάντα γὰρ τὰ ἐξ ἀνθρωπίνων χερσῶν γούμνα, ταχύνῃ ἔχει κατάλυσι, ὅτι τῆ θεῶ χεῖρι μὴ φυλάττεται.

Τῶ αὐτῶ. τση.

Καινοῖς πινὲς λόγοις τῶς ἀνθρώπους ἠπάτη